

Una pedra

per

G. MAS I PUIG

OTS els que assistirem al moment històric de posar la primera pedra del "CASAL DEL METGE", sentirem una emoció intensa, barrejada de la transcendència de l'acte iniciat, amb la fruïció de la valentia col·lectiva de l'estament mèdic català.

Aparentment, el fet de colgar en un bloc de portland una pedra rebuidada en forma d'urna, dins de la qual hi ha el pergami evocador, té un fals aspecte de sepeli.

Res més lluny de la veritat. La pedra que es col·locà el dia 5 de març darrer, no es podia enterrar, perquè tan sols hom enterra allò mort i aquesta pedra del nostre CASAL, és una condensació de vida tan densa, que sols la podríem comparar a la d'un òvul fecundat. Així és la llavor que depositarem a la terra que té per veïnatge el Taber mons Barcinonensis, amb la seva muralla romana i el palau dels Comtes, d'una banda, i per l'altra, la Via nova i preturosa que representa la lluita constant entre el quietisme tradicional i el dinamisme d'ara, victoriosos de la gran urbs.

La gestació serà esplèndida, doncs, a mesura que veurem enlairar-se, solemne, amb les línies d'un acurat estil l'edifici en el qual es desenrotllarà la nostra més important vida social i científica, s'aniran també enfortint més i més les arrels de l'entitat iniciadora i propulsora de l'obra, el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA, el qual vol que el dia ja proper de fer la triomfal inauguració d'aquest temple dels nostres afectes, allí hi estiguin presents tots els que són. Als companys, en escàs nombre, que no militen encara en els nostres rengles, els convidem a passar el cancell, per tal que arribin a contemplar uns moments joiosos per la Medicina catalana, que respectuosa amb tothom, obre sempre els seus braços de pau, a qualsevol, sense preguntar-li com parla ni com pensa i demanant-li només una petita reciprocitat en correcció.

I d'aquella pedra en naixerà un CASAL que esdevindrà el nostre fogar.